

[Boligministeren.]

den, at man indstiller forslaget til forkastelse.

Det kan ikke overraske, at de ærede ordførere, navnlig for forslagsstillerne, benytter denne lejlighed til at genoptage debatten om, hvorvidt det private ustøttede byggeri skal være det primære i forhold til det støttede byggeri, d. v. s. det byggeri, der efter min opfattelse — og jeg vil også gerne sige efter den daværende boligministers opfattelse — må være det byggeri, der er nævnt i lovens formålsparagraf, såvel som det byggeri, der er omtalt i kapitel IV. Jeg tænker her på § 20, stk. 3, og jeg kunne i denne forbindelse også nævne lovens § 24, stk. 2, såvel som §§ 25 og 26 for ikke yderligere at gå i enkeltheder.

Årsagerne til bekendtgørelsen om igangsættelsesforbud af 27. februar 1960 har for så vidt heller ikke sit udgangspunkt i dette problem, men må søges i den udvikling, der har fundet sted som følge af, at man fra boligministeriets side ikke har kunnet beherske byggeaktiviteten, sådan som det klart var tilfældet efter den gamle byggestøttelov, hvor det private byggeri udgjorde mindre end 10 pct. af det samlede boligbyggeri, og hvor staten således i nogen grad var i stand til under hensyntagen til beskæftigelsen at regulere en betydelig del af den samlede byggeaktivitet.

Det ærede medlem hr. Lorentzen søgte gennem citater af, hvad jeg sagde den 13. januar, at skabe et modsætningsforhold mellem den tidligere boligminister og mig. Jeg er mig ikke bevidst, at der består noget modsætningsforhold, og tror heller ikke, at den højtærede arbejdsminister vil erkende dette. Jeg er enig i de synspunkter, den daværende boligminister gjorde gældende, da man drøftede spørgsmålet om, hvorvidt kap. IV kunne udgå eller ej, og hvorom den tidligere boligminister erklærede, at der i givet fald måtte være en reserve, hvis kapitalmarkedet med statsgaranti skulle svinge. Mine synspunkter er jo ikke ukendte, og har de været det, har de sidste tre uger opfrisket dem, omend ikke i alle tilfælde på en måde, jeg helt har kunnet vedkende mig. Jeg har i tinget, således som det rigtigt blev citeret af det ærede medlem hr. Niels Andersen, ved den seneste debat

erklæret mig enig i — det var på grundlag af det ærede medlem hr. Thestrups bemærkning — at det primære i loven er et byggeri uden statslån, men ikke uden statsstøtte, og statsstøtte kan være andet end statslån, eksempelvis statsgaranti. Statslån kan komme på tale i visse tilfælde, hvor det drejer sig om særlige opgaver, loven kræver en løsning af, og her er der, så vidt jeg kan se, heller ikke nogen uoverensstemmelse.

Lad mig i øvrigt oplyse for at undgå enhver misforståelse, at mine principielle synspunkter ikke mig bekendt har givet anledning til overvejelser hos statsministeren, da han anmodede mig om at overtage boligministeriet. Det er givet, at jeg i min administration af loven vil holde mig til den ramme, som fastlægges i folketingets finansudvalg og i regeringens økonomiudvalg. Det er også rigtigt, som det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen antydede, at jeg i disse dage fører forhandling med regeringens økonomiudvalg for de ikke-regulerede og for de delvis regulerede områder, og her er, som det ærede medlem antydede, alene tale om realkreditfinansiering med statsgaranti, og det vil sige de 19 pct. af den samlede investeringskapital, og i visse tilfælde kan der også blive tale om driftstilskud.

Vi kan godt fortsat drøfte den bemyndigelse, jeg mener at have i henhold til lovens § 2, stk. 3, men i den aktuelle situation er der jo kun tale om noget midlertidigt og om — i den udstrækning det bliver nødvendigt — at gå ud over det midlertidige, og hvis der fortsat efter regeringens skøn må være divergerende opfattelser i så henseende, kan vi jo overveje, hvad der videre skal ske. Jeg finder som sagt ingen anledning til at genoptage debatten om dette problem, så meget mere som jeg har præciseret mine synspunkter herom i det høje ting senest den 16. marts, og hertil har jeg for så vidt intet at føje. Jeg er imidlertid opmærksom på, at man i dag gerne vil have en ny debat om de problemer, der kan rejses omkring igangsættelsesstoppet.

Jeg tror ikke, det ærede medlem hr. Thestrup kan mene, at man på forhånd kunne regne med, at denne regulering skulle være helt overflødig, selv om der var tale om 100 pct. privat byggeri. Jeg